

MISLI SO ZELO LEP MESEČNIK, na katerega sem naročen od prve številke vse do danes. Hvala Vam vsem pri nesebičnem trudu, da imamo tako lep mesečnik. Bog Vam povrni.

Tukaj v Brisbanu sta dve 50-letnici, o katerih nikjer v slovenskem tisku v Avstraliji ne beremo. Prva obletnica je prva slovenska maša v Queenslandu, oziroma v Brisbanu, v cerkvi Matere Božje, Peel Street, South Brisbane, ki jo je maševal pater Klavdij Okoren. Slednji je v Brisbane prišel en mesec pred izidom prve številke MISLI v Sydneyu. Veliko se nas je zbralo in poslušalo slovenske cerkvene pesmi. Po maši smo se zbrali okoli patra, ki nas je seznanil z druženjem Slovencev v Ameriki in ustanavljanjem društev. Povedal nam je, da bosta s patrom Benom Korbičem ustanovila slovenski list v Avstraliji. Druga obletnica pa predstavlja prvo zabavo, ki se je odvijala v Brisbanu, v dvorani B.A.F.S. 331 George St., en mesec po izdaji prve številke MISLI. Organiziral jo je pokojni Ciril Vuga.

Lep pozdrav!

Stanko Sivec

Dne 8.1.2002 zjutraj je v bolnišnici v Hobartu **umrl ANTON NOVAK**. Po srčni operaciji se je z boleznijo boril več let. Bil je močan človek, oče svoje družine in dober ljudem, ki ga poznajo.

V Avstralijo je prišel leta 1952 kot begunec in 4 mesece preživel v Bonegilli. Potem je našel delo na Tasmaniji.

Rojen je bil v Knežaku 6.1.1929, kjer je tudi krščen. Poročil se je na Tasmaniji 30.4.1955 s Slavo Šircel iz Knežaka.

Imata dva otroka, hčerko Nevijo in sina Johna. Hčerka Nevija je poročena z Antonom Iskra iz Geelonga in ima dva otroka: Scotta in Temy. Temy je poročena in ima hčerko Cathelyn.

Anton je imel rad svojo družino. Doma v Knežaku zapušča brata in sestro Emo.

Naše iskreno sožalje vsem v družini.

Magdalena Tomšič

GOSPA IDA IN ROMAN TURK sta preživljala poslednje mesece skupnega dolgega življenja in zakonske ljubezni v domu počitka "Garden settlement" v Mareebi v North Queensland. Oba sta dočkala visoko starost 90 let. Gospa Ida je bila že precej onemogla in je za vedno zaspala 8. oktobra 2001.

Idino življenje je bilo tako razgibano in preprejeno s tolikimi dramatičnimi dogodki, da je neverjetno, da vse to doživi ena sama preprosta žena v enem samem življenju. Toda stari ljudje so rekli "Trdo življenje utrdi človeka". Ida je bila tako utrjena, da je potrpežljivo sprejela in nosila vse križe, ki jih ji je življenje nalagalo.

Rodila se je pri Sv. Antonu na Koperskem, 29. aprila 1911. Pozneje so vas preimenovali Predvori, ker je imela sveto ime; sedaj se vas spet imenuje Sv. Anton." Se mi ga, ime od vasi so nam komunisti vzeli!" je pripovedovala. "Se mi ga" - je bil njen značilen izraz, ko je hotela povedati nekaj zelo pomembnega in, ko je bila razburjena.

Ko je bila Ida še zelo mlado dekle, je peš hodila preko Krasa na Reko, z bratoma. Hodili so kupovat kavo in jo nosili v Trst preprodajat, da so se lahko preživljali. Že od mladih let je življenje Ido bičalo. Ko je nekega popoldneva počivala s sestro na postelji, je strela udarila v njo in ji odsekala kos zgornjega ramena, še dobro, da ni izkravela.

Z Romanom sta se vsa leta poznala. Ko sta spoznala, da se imata rada, sta se za Svete Tri Kralje leta 1935 vzela. Živela sta na kmetiji in kmalu sta se jima rodila sin Olivio in potem pa še hčerka Albina. Ida je še vedno hodila peš v Trst in prenašala v pletenici vse, kar je pač mogla; od letine in pršutov do jajc. Nazaj pa je prinašala cigarete in jih doma preprodajala.

Ko se je začela druga svetovna vojna, je bil Ido naložen tako težki križ, da ga je komaj zmagovala. Moža Romana so Italijani zajeli in ga odpeljali v ujetništvo v Egipt. Ida je tedaj

morala sama obdelovati kmetijo in preživljati družino. Sedaj je hodila v Trst po trikrat na teden 18 km daleč in je tudi prala za tržaško gospodo; tja je nosila čisto perilo, nazaj domov pa umazano. Ko ji eno zelo sušno leto ni rodilo niti malo koruze, je Ida šla 100 km daleč v Furlanijo po koruzo, da je lahko skuhala otrokom polento.

Pretekla so štiri dolga leta in Ida ni vedela za svojega moža, če je živ ali mrtev. Pogumno ga je iskala, dokler ga ni našla preko samega papeža. Kmalu potem je Roman prišel domov. Ida je sedaj s še z večjo vnemo hodila v Trst, saj sta z Romanom imela sto načrtov. Tudi sedaj jima usoda ni bila naklonjena. Mejo med dvema državama so zaprli in bilo jo je smrtno nevarno prečkati. To Ide ni nič motilo, imela je Trst v krvi in ni si mogla kaj. Pripovedovala je, kako so slovenski miličniki najprej ustrelili, šele potem zakričali "Stoj!" Nekega dne je slovenski miličnik stopil pred njo in jo nagovoril: "Mamca, sem vas vse te mesece opazoval, ko ste prečkali mejo, od jutri naprej me zamenja Srbijanec, opozarjam vas, prenehajte, ker vas bodo ubili. Ko je Ida povedala možu, kaj se je zgodilo, je ta preprečil pohode v Trst. To je bilo za Ido ključnega značaja. "Brez Trsta ni življenja!" je pripovedovala. Pa tudi drugi dogodki, ki so se medtem zgodili, so vplivali na njeno odločnost. Otroci so medtem zrastle in Ida je želela sina Olivia vpisati na gimnazijo. Gimnazija pa je bila dostopna samo tistim, ki so se vpisali v Komunistično partijo. Roman in Ida ne bi pod nobenimi pogoji to storila, saj sta vedno hodila v cerkev in bila zelo pobožna. "Se mi ga, so nam komunisti rekli, da imamo kmetijo, naj otroci kopljejo, " je pripovedovala.

V Avstraliji v North Queenslandu je Ida imela sestrično. Ko se je Ida tožila sestrični v pismu nad razmerami doma, jo je ta povabila v Avstralijo. Ko so Turkovi povedali vaščanom, za kaj so se odločili, so se ti zgražali nad odločitvijo." Ja, pa kam boste šli, če pravijo, da so tam same kače, tigri in levi!"

Turkova družina je pripotovala z ladjo, ki je vozila 40 dni v Avstralijo leta 1955. Iz Sydneya so potovali naprej v Cairns s počasnim vlakom, teden dni, k sestrični, ki je živela na farmi v Mareebi. Prispeli so s taxijem opolnoči. Družina se ni niti imela prilike razgledati, kje bo njihov dom. Utrujeni so legli k počitku. Bilo je novembra in tedaj zori v North Queenslandu sladki mango. Nekaj drevesnih vej, obloženih s sadjem, je viselo nad streho. Ponoči pa so se divje živali, kot so possum in netopirji gostili s tem sadjem; seveda je prenekateri sadež padel na streho in povzročil čudne šume. Turkova družina je vsa prestrašena nad tem ropotom verjela, da so prišli levi in tigri. Temu dogodku se še danes radi smeji.

No, kmalu se je družina vživela v novem okolju in novem načinu življenja. Delali so na farmi in pridno pridelovali tobak. Leta 1960 so si že kupili lastno farmo tobaka. Sedaj je življenje mirno potekalo in Olivio in Albina sta se poročila in vnučki so se rodili. Ida je bila vesela stara mama. Usoda pa je sedaj Turkovim spet postala kruta. Ko je bil vnuček Jadran komaj dve leti star, se je utopil v bližnjem jezeru. Čez nekaj let je edina hčerka Albina zbolela za rakom in umrla komaj 45 let stara. Pa to še ni bilo dovolj, prezgodnja smrt je Turkovim iztrgala še vnukinjo Milvo, ki je zbolela za isto boleznijo kot njena mama, stara komaj 42 let.

Ko sem jih obiskovala na domu, so radi vzdihnili: "Zakaj nas ne bi Bog vzel, ker smo že tako stari in naj pusti mlade, da živijo."

Roman se sedaj nahaja v domu počitka v Mareebi. Ženina smrt ga je strašno prizadela.

Milena Cek

Vsem rojakom v Avstraliji voščimo
veselo in blagoslovljeno Veliko Noč!

Redno beremo Misli, saj živimo z
Vami. Še vedno ne moremo drugače.
s.Pavla, s.Maksimilijana, s.Hilarija

ŠE IZ KRALJIČINE DEŽELE - poroča Mirko Cuderman

Po daljšem pričakovanju smo sinoči prejeli zlate Misli, za katere Vam moram čestitati. Lepo ste predstavili zgodovino lista z vsemi uredniki in njihovim delom, mislimi in razmišljanjem. Všeč mi je barvni ovitek s slikami, pogovor s Simonom Špacapanom, jubilejni verzi Marcele Bole in Vladimirja Kosa. Sodeč po Vaših Urednikovih mislih, ki govorijo o velikih stroških izdajanja lista, ne upam pričakovati naslednje barvne številke. Vsekakor so Misli velikega pomena za slovensko skupnost v Avstraliji, saj v glavnem vršijo tudi vlogo vpisane kronike pomembnih dogodkov med nami zadnjih 50 let. Posebno brisbanska skupnost, ki nima svojega duhovnika, svojega lista (z izjemo redkih društvenih glasil) so Misli najboljši vir vpisanih dogodkov. V Mislih so zabeležene prireditve, imena odbornikov društva, imena pokojnikov, rojstva, poroke, podatki obiskov iz domovine in pomembni datumi srečanja, različne oderske predstave, svete maše in praznovanja, ki so tekom let objavljena od različnih dopisnikov. MISLI so za vsakega, ki se zanima ali pa se bo v bodoče zanimal o tukajšnjem življenju slovenske skupnosti največji in najbolj zanesljivi vir.

Na žalost se v Mislih vse pogosteje bere o smrti pokojnih rojakov, ki so odšli od nas. Tudi danes Vam moram poročati še o enem pogrebnem obredu. V nedeljo, 24. februarja, je v Toowoombi pri svoji edini hčerki Lindi umrl **LUKA AVČIN**, rojen 21. 9. 1915 v Zagorju ob Pivki. V Avstralijo je prišel že 1949. Skupaj s tudi že pokojnim Ivanom Podobnikom sta delala težka dela v kamnolomih in na cestah. Luka si je nato kupil zemljo v Wamuranu in si ustvaril farmo ananasa. Sam si je naredil s krampom in lopato cesto do svojega doma. Občinski možje so mu ponudili priliko, da se cesta lahko imenuje po njem Avcin Road, pa je iz skromnosti odklonil, ker Avstralci težko izgovorijo to ime. Ponudil jim je drugo izbiro

Turnbull Road, po priimku njegove že tudi pokojne žene Janette, kar je bilo sprejeto in je tako ostalo do danes. Upravnik pogrebnega zavoda v Morayfieldu, ki je vodil pogrebni obred, je pokojnega Luka lepo predstavil, kot pridnega in vztrajnega delavca, ki si je kljub takratnim težkim časom, ko Avstralija ni bila tako naklonjena emigrantom, pridobil med ljudmi spoštovanje. Luka je bil upepeljen in počiva v grobu poleg svoje žene v Caboolturi. Naj počiva v Božjem miru!

POKOJNI GEORGE MARINOVIĆ

V petek, 18. januarja, smo se pri sv. maši v cerkvi male Terezije poslovili od pokojnega Georga Marinovića, ki je umrl 14. januarja 2002 v bolnišnici Redcliffe.

George je bil rojen 28. julija 1919 v Zadru – Dalmaciji. Po drugi svetovni vojni je odšel v Italijo, kjer je v Trstu spoznal bodočo soprogo, Pavlo Murovec, doma iz Idrije, ki je kot diplomirana medicinska sestra delala v otroški bolnišnici v Trstu. Leta 1951 sta se v Trstu poročila in nato leta 1954 emigrirala z ladjo »Toscana« v Avstralijo. Iz Bonegille sta odšla v Melbourne, kjer je George kot mechanical draftsman – tehnični risar dolga leta delal pri Harbour Trust. Po upokojitvi sta se leta 1986 preselila v Kraljičino deželo na Bribie Island, kjer sta si ustvarila lep dom. V Melbournu sta posvojila štiriletnega sina Viljema in triletno sestrico Katico. Zadnje štiri mesece Georgeve bolezni je Viljem prišel iz Viktorije, da je bil bliže svojim staršem in da jima je lahko pomagal v težkih dnevih. George in Pavla sta bila vedno tesno povezana s slovensko skupnostjo, najprej v SDM na Elthamu in nato z društvom Planinka v Cornubiji. Zato so se tudi brisbanski rojaki številno udeležili Georgeve pogrebne svete maše. Upepeljeni ostanki bodo imeli svoje zadnje počivališče na njegovem priljubljenem Bribie Islandu, kjer je že tudi pokojni arhitekt Robert Cveto Mejač.

George je bil tudi zelo aktiven v svoji farni

cerkvi sv. male Terezije na Bribie Islandu, kjer je bil več let tudi v finančnem odboru. Imel je tudi mnogo avstralskih prijateljev, ki so se prav tako v velikem številu prišli posloviti od pokojnega prijatelja.

Naj mu bo dobri Bog dober plačnik!

Ob koncu naj še dodam zahvalo vdove Pavle Marinović, ki me je prosila, naj posredujem njeno iskreno zahvalo vsem, ki so se prišli posloviti od njenega dragega Georga in vsem, ki so ji nudili pomoč, tolažbo in sožalje v težkih dneh.

ZA KRONIKO vam poročam, da je brisbanska radijska skupina 4EB, ki je na valovih 98.1- FM vsako soboto od 6. ure zvečer imela v nedeljo 3. marca svoj letni občni zbor. Novi izvoljeni odbor je naslednji: konviner - Alfred Milner, vice konviner - Pavla Pregelj, tajnik - Mirko Cuderman, blagajnik - Jože Vah in član odbora Sandra Milner.

Lep pozdrav vsem, **Mirko Cuderman**

VASIDAROM

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA:

\$500.- Rudi & Vika Kolarič; **\$80.-** Maura Vodopivec, Teresa Cresi, Štefan Žalik, Ernest Orel, Anton Ludvik; **\$60.-** Anica Mukavec; **\$50.-** Franc Šveb, Marija Bembič, Jože Stemberger; **\$40.-** Marija Taubner; **\$30.-** Dr. Marko Coby, Marija Taubner, Ema Kowalski, N.N., Mario Marsič, I. Ahlin, Roman & Marta Zrim, Danila & Jože Štolfa, Ivan Jenko, Jože Grilj, Ivanka Penca, Lojze Hrast, Franjo & Angelca Majerič, Franci Danev, Marija Martin; **\$25.-** Eva Wajon; **\$20.-** Jožica Gerden, Frančiška Šajn, Anton Novak, Ivan Smole, Juliana Veber, Anica Zupančič, Juliana Viola, Marija Rutar, Frank Breznik, Kristina Furlan, Karel Geržina, Pavel Tonki; **\$15.-** Yolanda Frank; **\$10.-** Slavko Hrast, Ivan Šuštarčič, Janez Lah, Marija Debelak, Franc Fatur, Veronika Robar, Pavel Trček, Ivanka Smrdel, Jože Vičič, Danilo Kresevič, Anton Brne, Roža Franco, Vincent Prinčič, Ana Ogrizek, Olga Todorovski, Jože & Andrejka Andrejas, Irena Ivetič, Renato & Slavko Ivančič, Frančiška Veber, Francka Vetzelj, Francka Končina, Milan Čeligoj, Marjan Jenko, F. Truden, K. Horvat, Milka Medica, Ivanka Dekleva, Marko

ALOJZ HOJNIK, rojen 6.5.1915 na Jesenci pri Mariboru, je umrl 8.12.2001 v Lendavi, Prekmurje.

V Avstralijo je prišel leta 1958. Delal je pri Fleetways transport, kot mehanik, nato pa kot TAA na Essendon Airport vse do upokojitve. Prva leta je družina živela v Lower Templestowe, potem pa je z ženo Cvetko živel pri sinu v Keilor Downs in nazadnje v Taylors Lakes. Pred dvema leti in pol se je z ženo vrnil nazaj v Slovenijo.

Srce ga je vleklo nazaj v svoj rojstni kraj, kjer živita tudi dve sestri in njegov brat Konci. Z ženo Cvetko sta živela v domu za ostarele v Lendavi, v bližini pa živi tudi sin Vojko. V domu sta bila vesela in zadovoljna, saj sta se lahko vsak dan sprehodila do sina in njegove družine.

Žaluojačina sinova Lojz in Darko z družinama.

Zitterschlager, Ivanka Bobek, S. O. Žičkar, Ana Lešnjak, Jože Brožič, Jože Caf, Marija Kromar, Ivan Cetin, Danilo Mršnik, Romano Benčič, Jože Rezek, Sofija Krojs, Marjana Šmit, Martin Šuštarčič; **\$6.-** Štefka Vitez; **\$5.-** Marica Tomažič, Ana Maria Zver, Hermina in Anton Volk, Angela Gustinčič; Jožefa Porok, Peter Mandelj, Gracijela Remec, Adam Klančič, Marija Ferfolja, Olga Gale, Pavel Knafelc, Anton Ferfila, John Mihič, Stanislav Bele, Marija Bernik, Nikolaj Bric, Bojana Penko, Marija Novak, Jože Klement, Ivan Zagorc, Alojz Gombač, Ivanka Tomšič, Viktor Bizjak, Kucler, Anica Kodrič, Jože Marinc, Branko Tavčar, J. Rejec, Ivanka Lapuh, Cilka Prinčič; **\$2.-** Rudolf Jamšek.

ZA PRIZADETE V POŽARU V SYDNEYU: **\$100.-** Ciril Velkovrh; **VODNJAK P. PEPI: \$500.-** J.F., **\$20.-** K. O; **ZA LAČNE: \$60.-** Alojzija Gosak, **\$20.-** Jože in Jana Čeh, **\$10.-** Marija Ferfolja, Alojz Fabijančič; **ZA CERKEV: \$30.-** Adolf Marcen, **\$20.-** Alojz Fabjančič, **\$10.-** Zofka Juryszczuk; **ZA MISIJONE: \$50.-** Franc Danev, Marija Bembič, **\$20.-** Elisabeth & Tone Kociper, K.O., **\$10.-** Nada Mrsnik; **ZA DOM MATERE ROMANE: \$10.-** Marija Uršič; **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$500.-** J.F. **HVALA VSEM!**

Andrew Bratina

koticek

naših mladih

Živio! Summer is over and we are entering autumn. Plans are underway for me to go to Toronto, Canada for the World Youth Day in June. So there will be a nice little report about that soon.

Melissa Bratina, my sister will be assisting with articles this year to take a bit of the load off my back.

I hope you have a good Easter!

The Editor

bratboy007@hotmail.com

YOUTH CONCERT 2002

Preparations for this years Youth Concert are already underway. Meeting have started are new ideas have been brought forward.

We have decided to make the Youth Concert into a Youth Festival. What we mean is that we want the youth to enjoy time together, by organizing various social events. We have learnt from other years that youth feel that they don't get much time to enjoy the company of youth from other states.

Some of the ideas raised at the meeting were

- There will be two performances instead of just one. (Afternoon and evening)
- Performers will receive free meals throughout the day.
- After the concert, there will be Slovenian music played in the hall.

- A special tent will be set up for youth to socialize in and a DJ will be hired for the occasion.
- Also allocated changing rooms (for male & female) will be provided

We are also keen to organize a youth tour around Melbourne on the Friday. So if your thinking of heading down, make plans to come before the Friday. This is the first Slovenian youth Festival so even if you are not performing, still come down and enjoy the sites.

If you have any ideas or suggestions to make the festive more enjoyable, please contact me, Andrew.

ISKRA dance group

Iskra dance group, Melbourne is looking for new members to join. Ages we are after are between 12 to early 20's. It is great fun and a way to learn something new. Rehearsals will be held on Sundays after mass at Kew.

If you are interested don't hesitate to contact Melissa on:

Ph: 9700-3178

Once again enjoy your Easter holidays and have a good rest.

The Editor

TABOR SLOVENSКИH OTROK PO SVETU NA JEZERSKEM

Jezersko, od 28. julija do 4. avgusta 2002

Po preteklih petih taborih otrok slovenskega rodu iz zamejstva in od drugod po svetu, ki so bili zelo uspešni, družabni in veseli, pripravljamo pri Slovenski konferenci Slovenskega svetovnega kongresa tudi letos že tradicionalni, Šesti tabor slovenskih otrok po svetu, ki bo potekal od 28. julija do 4. avgusta 2002. Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa letos že šestič pripravlja tabor mladih iz zamejstva in po svetu. Ker je občina Zgornje Jezersko tudi letos prisluhnila naši prošnji, bo tabor, tako kot lani tudi letos potekal ob vznožju Kamniških Alp, pod prelazom Jezersko. Strokovni vodja tabora bo Davo Karničar, eden največjih slovenskih alpinistov in človek, ki je prvi presmučal Everest.

Tabora naj bi se udeležilo okoli šestdeset otrok slovenskega rodu v starosti od 12 do 16 let iz zamejstva in od drugod po svetu, spremljali pa jih bodo tudi otroci iz Slovenije, predvsem domačini. Bistvo in namen srečanja je predvsem druženje, spoznavanje ter medsebojno povezovanje mladih slovenskih rojakov iz zamejstva in po svetu, ter spoznavanju kulturne in naravne dediščine domovine svojih prednikov.

V tednu, ki ga bomo preživeli skupaj v šotorih in ob tabornem ognju, si bomo ogledali krajevne znamenitosti Jezerskega ter stare običaje in šege Jezerjanov, imeli bomo veselo šolo slovenščine, kjer bodo otroci lahko spoznali melodičnost slovenskega jezika, Davo Karničar bo otroke popeljal v svet gora, seveda pa nam ne bo zmanjkalo časa tudi

za družabne igre in osvežitve v Planšarskem jezeru.

Vse otroke, ki bi jih tovrstno srečanje utegnilo zanimati vabimo naj se nam pridružijo in s svojo udeležbo prispevajo svoj delež k čudovitemu doživetju, ki, po pripovedovanjih udeležencev in njihovih staršev, na otrokih pusti lepe spomine in marsikatera poznanstva, ki sklenjena na teh taborih se razvijejo v lepa prijateljstva in kasnejša sodelovanja na gospodarskem, znanstvenem in kulturnem področju.

Za vse dodatne informacije o taboru smo dosegljivi na naslovu:

Svetovni slovenski kongres
Cankarjeva 1/IV
1000 Ljubljana
Slovenija

tel. ++386 1 426 33 26; ++386 1 426 40 38

faks: ++386 1 25 22 125

e-mail: drustvo.slo.konferenca@siol.net

Beti Jarc - organizacija tabora
Franci Feltrin - predsednik Slovenske konference SSK

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaća hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vas zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmisljali, kaksno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa zelite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej poklicete upravnico, gospo Sandro Krnel, po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prazno mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO Box 167, WINSTON HILLS, NSW 2153
Telefon: 02 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 – Sydney

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA, ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO Box 188, COOGEE, NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT, NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK, VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141